

Faustinus, & quis hic Bedericus. *Faustini* illius villam quam Martialis libro Epigrammatum tertio depingit non fuisse certo scio. Et Berici ejus fuisse, qui è Britannia exturbatus, ut author est Dio, Claudio imperatori bellum in Britannos movere persuasit, si dicerem, ipse mihi neutiquam crederem. Quæcunque vero fuerit, si *Faustini villa* non sit, celebris tamen memoria fuisse videtur, quum enascente in hoc tractu religione Christiana Sigebertus Rex ædem sacram hic posuerit, & Abbo *Villam regiam* vocarit. Verum cum Edmundi Christianissimi Regis corpus, quem Dani exquisitis suppliciis trucidarunt, huc transtulisset populus, & in ejus honorem *permaximam miro ligneo tabulatu ecclesiam* construxisset: *Edmundi Burgum*, vulgo *S. Edmondsbury*, & contracte *Bury* dici cœpit, mirumque in modum floruit, præcipue vero ex quo Canutus Rex, ut patris Sueni sacrilegam in hanc ecclesiam impietatem expiaret, novo opere instauraverit, opibus referferit, coronam suam S. Martyri obtulerit, monachos cum suo Abbate induxerit, prædia multa & magna, & inter alia ipsum oppidum integrum donaverit. Cui ipsi Monachi per suum Seneschallum præfuerunt & jus dixerunt. Unde Ioscelinus de *Branchlond* hujus loci Monachus, *Homines tam extra Burgum, quam infra nostri sunt, & omnes infra Bannam Leucam eadem libertate fruuntur*. Postea Hervæus è Normannico genere Abbas muro, cujus paucula supersunt reliquæ, cinxit. Pontifices Romani maximis immunitatibus dotarunt, & inter alia concesserunt, *Ut nulli Episcopo locus ille subderetur in aliquo, in legitimis Archiepiscopi nutum spectaret*. Quod adhuc observatur. Jamque monachi divitiis circumfluentes novum magnifica structura templum erexerunt, & indies novis ædificiis auxerunt, dumque, Edwardo Primo regnante, sacelli novi fundamenta ponerent; *Inventi sunt* (ut inquit Eversdenus hujus loci monachus) *muri veteris cujusdam ecclesie rotundæ ita constructæ, quod altare quasi in medio fuerit, & credimus* (inquit) *illam fuisse, quæ ad opus S. Edmundi primo fuit constructa*. Quale vero sit hoc oppidum & quantum fuerit Monasterium dum stetit, audi, qui vidit, Lelandum, *Sol non vidit urbem situ elegantiore, sic molli delicata pendet in clivo, & rivulus ad Orientem defluit: aut cœnobium illustrius, sive quis dotationem, seu amplitudinem, aut magnificentiam incomparabilem aquis rationibus expendat*. Diceret plane Cœnobium urbem esse: tot porta, partim etiam aenea, tot turres, & templum, quo nullum magnificentius, cui alia tria egregio opere nitentia uno & eodem cœmeterio sita subserviunt. Si quantæ fuerint opes requiras, non facile quis dixerit, quot donaria uni Edmundi Mausoleo appensa, & sexaginta supra mille quingentas libras quotannis ex redditibus & latifundiis collegit. Si tumultus inter cives & monachos (qui civibus per suum Seneschallum præfuerunt) subinde exortos, & quantæ cum rabie ad mutuam internecionem concurrerint, sigillatim narrarem, omnem fidem superaret narratio. Verum huic operi tanto tempore surgenti, & opibus tot annos congestis finem attulit Henricus Octavus, cum Monasteria subrueret, ab iis persuasus, qui privatas rationes, & suam opulentiam Principis & patriæ, imo & Dei gloriæ specioso restaurandæ religionis ob-

Britannia.

Bericus
Britannus.Malmes-
burienfis.Eversde-
nus.*Nunc
tantum
duo.

tentu prætulere. Pristinæ tamen vetustatis non deforme cadaver jacet, sed ruina sane splendida, quam quicumque intueatur, & admiretur, & simul commisereatur. Iacturam, ut hoc etiam obiter adnotem, si unquam alias in homine, hoc in loco fecit Anglia maximam. Verus enim ille pater patriæ Humfredus Dux Glocestriæ, justus pervicax, & qui illustre ingenium altioribus studiis excoluerat, cum regnum viginti quinque annis sub Henrico Sexto summa cum laude ita gubernasset, ut nec boni quod quererentur, nec mali quod calumniarentur haberent, hic è medio sublatus invidia Margaretæ Lotharingæ. Quæ cum regem Henricum Sextum maritum minuti & angusti animi videret, ut ad se rerum summam traheret, hoc nefarium facinus concepit; verum suo & hujus regni malo maximo. Normannia enim cum Aquitania statim amissa, & plura civilia in Anglia bella erant suscitata.

Humfr.
Dux Glo-
cestriæ.

Iuxta hunc *Edmundi Burgum* cernitur *Rushbrok* sedes claræ & equestris familiæ *Iermynorum*, nec longe *Ikefworth*, ubi Prioratus antiquus fuit à Gilberto *Blund* magnæ nobilitatis viro, Domino de *Ikefworth* fundatus, cujus stirps mascula recta linea defecit in Guilielmo qui cecidit in prælio ad *Lewes* tempore Henrici Tertii, duasque sorores Agnetam Guilielmi de *Creketot*, & Roisiam Roberti de *Valoniis* conjuges hæredes reliquit.

Ikef-
worth.
Blund.

Magis ad Boream sedet *Fernham S. Genovefæ*, ideo memorandum quod ibi Richardus *Lucy* Iustitarius Angliæ Robertum Leicestriæ Comitem hic grassantem justo prælio cepit, & plusquam decem millia Flandrorum quos in patriæ perniciem ille evocaverat, occidione occidit. Duas hic in proximo ædes admodum elegantes vidimus, alteras à *Kitsonis* equestris dignitatis ad *Hengrave* possessionem olim Edmundi de *Hengrave* Iurisconsulti sub Edwardo Primo celeberrimi, alteras ad *Culforth* à Nicolao Bacon Equite nuper extractas, filio Nicolai illius Bacon magni sigilli Angliæ *Custodis*, qui ob singularem prudentiam & solidissimum judicium alter è destinis hujus regni suo tempore meritissime est habitus. Nec procul diffitus est *Lidgate* viculus, qui hoc nomine neutiquam tacendus, quod in lucem Ioannem *Lidgate* monachum ediderit, cujus ingenium ab ipsis Musis effectum videatur, ita omnes Veneres & elegantie in suis Anglicis carminibus renident. Hæc ad Occiduum Suffolciæ partem sunt memoriæ celebrioris.

Fernham.
1173.Hengrave.
Culforth.
N. Bacon.
N. Bacon.Lidgate.
Ioannes
Lidgate.

Ad Austrum, *Stour* fluvium statim à fonte in amplam paludem, *Stourmere* vocant, stagnare vidimus, sed mox intra ripas se colligens, primum *Clare* præterfluit, vicum nobilem, qui præter dirutam arcem, quam ostendit, *Clarorum* nomen honoratissimæ familiæ, quæ à Gisleberto Comite Normanno descendit, & Ducatus titulum Leonello Edwardi Tertii filio impertivit, qui cum uxorem ex illa familia oriundam duxisset, Ducis Clarentiæ titulum à patre accepit. Ille enim ab hoc loco Clarentiæ Dux est dictus (ut prius Comitis Gisleberti poster, Comites de *Clara*) qui ad Albam Pompeiam in Italia mortuus cum secundis nuptiis Galeacii Vicecomitis Mediolanensis filiam sibi junxisset: & in Collegiata

Stoke Cla-
re.Comites
Clare.

Y y

hic